

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobce: **Z. Š.**, zastoupeného JUDr. Lubomírem Poláchem, advokátem, sídlem Zámecké nám. 42, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2023, č. j. KUŽL 50202/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 11. 2024, č. j. 31 A 71/2023-40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti žalobce **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Magistrát města Zlína rozhodnutím ze dne 16. 2. 2023 nařídil žalobci odstranění celkem čtyř objektů umístěných na pozemku parc. č. X v k. ú. Š., neboť byly provedeny bez příslušného opatření stavebního úřadu a nebyly dodatečně povoleny. Konkrétně se jednalo o dvě staveništní buňky o rozměrech 4,5 x 2,5 x 3,5 m uložené na betonovém základu, který byl umístěn na terénu, marinkotku o rozměrech 2,5 x 5 x 3,5 m a dřevěný domek o rozměrech 3 x 3 x 3 m umístěný na kovové konstrukci zabetonované do betonového základu. Žalovaný shora označeným rozhodnutím rozhodnutí Magistrátu města Zlína potvrdil a zamítl odvolání žalobce. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce podal žalobu, kterou krajský soud zamítl.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že v případě, že by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, muselo by na základě pravomocného rozhodnutí o nařízení odstranění stavby dojít k jeho výkonu, tedy odstranění jednotlivých objektů na náklady stěžovatele, čímž by mu byla způsobena újma a kasační stížnost by tím navíc ztratila smysl. Dle názoru stěžovatele není přiznání odkladného účinku v daném případě v rozporu s žádným veřejným zájmem. Na závěr odkázal na svou žádost o přiznání odkladného účinku žalobě, které krajský soud vyhověl.

[3] Žalovaný navrhuje odkladný účinek nepřiznat. Stavby byly zrealizovány v rozporu se stavebním zákonem, dle kterého vyžadovaly opatření stavebního úřadu. Takové opatření vydáno nebylo a ani nyní stěžovatel nepožádal o dodatečné stavební povolení, pročež muselo být nařízeno jejich odstranění.

[4] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny.

[5] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Nejvyšší správní soud předně připomíná, že *„poskytnutí odkladného účinku má mimořádný charakter: soud tu totiž před vlastním rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy“* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[7] Podle bezpočetné a ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je přiznání odkladného účinku kasační stížnosti výjimečným nástrojem ochrany stěžovatelových práv, jehož uplatnění je s ohledem na dispoziční zásadu ovládající řízení ve správním soudnictví podmíněno aktivním přístupem stěžovatele (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS, ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56, nebo ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Nejvyšší správní soud také vymezil, že ten, kdo se domáhá přiznání odkladného účinku, má dostatečně konkrétně a individualizovaně tvrdit, že mu hrozí vznik nepoměrně větší újmy než jiným osobám, vysvětlit, v čem tato újma spočívá, a uvést její rozsah. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Kromě výše uvedeného stěžovatele tíží též důkazní břemeno k tvrzením uplatněným v návrhu. Unesení tohoto důkazního břemena po stěžovateli vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil (viz již citované usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 27/2012-32, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50).

[8] Újma, která má žadateli o přiznání odkladného účinku hrozit, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak natolik významná, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost nemá mít odkladný účinek, výjimečně nebylo uplatněno. Významnou bude újma spíše tehdy, nebude-li možno v případě, že bude správní rozhodnutí naplněno a poté shledáno nezákonným a zrušeno, v podstatných ohledech navrátit v původní stav jím způsobené následky či dopady. Významnou bude též spíše tehdy, půjde-li sice při uplatnění rozhodnutí o následky vratné či napravitelné, avšak takového rázu, že způsobí žadateli vážné obtíže či významné poruchy v jeho životě, fungování, činnosti apod. (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56).

[9] Nejvyšší správní soud si je vědom judikatury věnované otázce přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jde-li ve věci o odstranění stavby (např. usnesení Nejvyššího

pokračování

správního soudu ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016-40, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 2 As 333/2016-52, či ze dne 5. 9. 2023, č. j. 2 As 278/2023-35). Přesto neshledal, že by stěžovatelem velmi obecně uváděné skutečnosti představovaly újmu, které má být zabráněno přiznáním odkladného účinku, a nezjistil ani jiné okolnosti, které by svědčily o tom, že stěžovatelova situace patří mezi ty výjimečné případy, pro něž je institut odkladného účinku kasační stížnosti vyhrazen.

[10] V nyní projednávané věci se jedná o odstranění staveb dvou staveništních buněk, maringotky a dřevěného domku. Stěžovatel v žalobě uvedl, že oplocení pozemku, na kterém se nachází, ohlásil stavebnímu úřadu s odkazem na sadařské, pěstitelské a v této souvislosti rekreační účely. Obdobně dle výpisu z katastru nemovitostí založeného ve správním spise se jedná o druh pozemku zahrada. Nejedná se tedy např. o stavbu rodinného domu, jejímž odstraněním by bylo stěžovateli významně zasaženo do jeho života. Stěžovatel nyní toliko obecně poukazuje na ekonomickou újmu, která mu výkonem rozhodnutí správních orgánů vznikne, aniž by ji specifikoval. Především ale platí, že ekonomická škoda je zásadně škodou nahraditelnou. Pokud by Nejvyšší správní soud při přezkumu napadeného rozhodnutí shledal pochybení krajského soudu, stěžovatel má nástroj k uplatnění nároku na náhradu újmy, která mu případným nesprávným postupem vznikla. Zároveň, pokud by následně správní soudy shledaly nezákonným rozhodnutí žalovaného, připadá v úvahu (v závislosti na způsobu provedení nařízeného odstranění staveb a přinejmenším zčásti) i obnovení předchozího stavu. Nejedná se tedy o případ, kdy by výkonem rozhodnutí o odstranění stavby následné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti ani případně nové rozhodnutí krajského soudu o podané žalobě již efektivní soudní ochranu přinést nemohlo. Stěžovatelem uváděná hrozba újmy proto nedosahuje takové intenzity, aby byl dán prostor pro její poměřování s újmou hrozící v případě přiznání odkladného účinku jiným osobám ani pro posuzování případné kolize s veřejnými zájmy.

[11] Navíc je nutno přihlédnout k tomu, že kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti rozsudku krajského soudu, jímž již byla stěžovateli poskytnuta soudní ochrana proti rozhodnutí správních orgánů ve smyslu čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V projednávané věci tak bylo nejen pravomocně rozhodnuto příslušnými správními orgány, ale toto rozhodnutí bylo pravomocně přezkoumáno nezávislým a nestranným soudem.

[12] Z rozhodnutí o žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58).

[13] Druhým výrokem tohoto usnesení Nejvyšší správní soud uložil žalobci zaplatit soudní poplatek. Povinnost zaplatit soudní poplatek v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku vzniká až rozhodnutím soudu o tomto návrhu. Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (viz § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, činí výše soudního poplatku 1 000 Kč.

[14] Soudní poplatek lze zaplatit bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol**, který byl přidělen pro identifikaci platby, je: **1060427724**.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2025

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu